

Mezi vyšší zkoušky z výkonu pro ohaře řadíme lesní zkoušky. Již sám název napovídá – jedná o disciplíny, které pes skládá v lesním prostředí a kde po jejich úspěšném absolvování získá loveckou upotřebitelnost k dohledávání zvěře, přinášení drobné zvěře a dosledu spárkaté zvěře v lesních honitbách a ve všech jiných honitbách, kde je plánován odstřel spárkaté zvěře

Jsou pořádány v průběhu celého léta a pes je na nich celkově hodnocen z patnácti disciplín:

1. Přinášení lišky přes překážku
2. Šoulačka s odložením
3. Práce na pobarvené stopě
 - a) vodič
 - b) oznamovač včetně hlasitého
 - c) hlasíč
4. Přinášení vlečeného zajíce v lese
5. Přinášení vlečené lišky v lese
6. Vyhledávání zvěře v houštinách
7. Slídění a dohledávka
8. Dohledávka střelené a pohozené pernaté a srstnaté zvěře
9. Dohledávka pohozené lišky
10. Nos
11. Chování na stanovišti
12. Chování po výstřelu
13. Přinášení pernaté, srstnaté zvěře a lišky
14. Vodění na řemeni
15. Poslušnost

Už nejde jen o vlohy

Z pouhého výčtu disciplín je zřejmé, že všechny (vyjma hodnocení nosu) předměty zkoušení

jsou výcvikového charakteru a velice zde záleží na zkušenosti vůdce, aby psovi jasně vysvětlil, co a jak má dělat. Nejedná se příliš o zkoušení psa z vlohových vlastností, ale spíše o ochotu vnímat a pracovat pro svého pána. Pes hlavně nesmí mít odpor k aportování, protože téměř každá disciplína je založená na přinášení zvěře jak pernaté, tak srstnaté a dokonce i lišky. Troufám si tvrdit, že v běžné praxi se ohaři příliš často nedostanou k možnosti aportovat lišku, ale tato disciplína se stále zkouší a tudíž se musí alespoň trénovat.

Slídění v lese

Šoulačka

Deset minut musí stačit

Mnohem užitečnější je, když pes dovede dohledat zajíce a bažanta, anebo vypracovat vlečku. Vlečka totiž imituje unikající zvěř a pes tuto zvěř po její pachové stopě najde a vůdci do deseti minut přinese. Je dlouhá tři sta kroků a dvakrát obloukovitě lomená. V lese se zakládá se zajcem a následně i s liškou.

Samostatné slídění

Dále pes prokazuje schopnost slídit v lesním porostu, kde prohledává terén podobně jako tomu

je v poli. To znamená v dohledu vůdce a bez přílišných povelů. Pokud pes vystaví, vůdce se snaží vyvalou zvěř ulovit a pes následně dohledat a vzorně přinést. Při vyhledávání zvěře v houštích však pes pracuje samostatně a v porostu se pohybuje tak, aby ho celý prohledal a nalezenou zvěř vyhnal. Musí být absolutně ovladatelný a na povely píšťalky poslušný. Za chybu se považuje časté navracení zpět k vůdci i daleké prohánění zvěře.

Možnosti jsou tři

Mnohem komplikovanější je práce na pobarvené stopě spárkaté zvěře, a proto je i vysoko hodnocena v bodech. Vyžaduje na psovi nutnou

Přinášení lišky přes překážku

dávku soustředění a velkou chuť do práce. Stopa se zakládá 500 – 600 kroků dlouhá, za použití 0,3l většinou vepřové krve, je taktéž dvakrát lomená a na jejím konci je položen kus srnčí zvěře. Tuto disciplínu je možno provést třemi různými způsoby a vůdce nahlásí v úvodu zkoušek, jaký způsob si pro svého svěřence vybral. Zjednodušeně lze říci, že vodič svého pána dovede na pětimetrovém řemeni až na konec stopy, zatímco oznamovač vůdci určitým navčičeným způsobem oznámí, že srnec našel a bezchybně ho ke kusu dovede, a to bez řemene. Hlasič však vedle srnca hlásí – štěká do té doby, než ho vůdce podle poslechu najde.

Praktická disciplína

Velice praktická je disciplína chování psa na stanovišti, kdy se vůdci rozestoupí na lesní cestě po cca padesáti krocích od sebe a imitují lov v zastoupené leči. Všichni psi musí zůstat naprosto klidní jak při střelbě, tak při případném vyběhnutí zvěře. Pokud pes odejde z místa odložení, je hodnocen známkou nula a ve zkoušce neobstál.

Způsob zvaný šoulačka

Šoulačka je způsob lovu spárkaté zvěře, při níž musí být pes v naprostém kontaktu (ale ne tělesném) s vůdcem. Velmi pomalým krokem následuje svého pána a ten mu dává zcela ti-

Přinášení lišky

ché povely, aby ho na cestě odložil a následně přivolal. Na konci šoulání se vůdce psovi schová a vystřelí. Pejsek musí na pána vyčkat na místě, kde byl odložen.

Bez pomocníka to nejde

Z výše uvedeného lze vyčíst, že pro nácvič je potřeba využít pomocníka, hlavně pro zakládání vleček, pobarvené stopy a při přípravách dohledávek. Vůdci s loveckým lístkem a zbrojním průkazem jsou zde v jisté výhodě než ti, kteří těmito kartičkami nedisponují.

Text a foto: Ing. Jana Votrubová ■